

Z DENÍKU MĚ SAMOTY.

Je nechtou mi lícemost lidí a nemám rád ten sladký jejich med, jenž z úst jim přítí, za kterým však je...

Duše-li kde se po přátelství pídí, zří, kterak otráven je jeho květ, k němuž si chtěla plně přivonět, a lidí potom tím víc nenávidí.

Bolesti pouze ve své spár když chytí vřím citem srdce, příliš dobe cití, chtějí z něho o všem jenom pravdu číst.

Jak velkou v životě je vlnití oproti přátelství, jež faldí svítí, upřímných lidí přímá nenávisť!

Až život svůj jsme dosud nevyžili, proč tolik si jsme utržili již, že konci svému citíme se blíží, než jak jsme jemu včera blízci byli.

My jedli pouz, a jen pouze pili, co chutnalo nám. Co však za obřít nám připadalo, to jsme vždycky spili, až jinak dobré, stranou odhodili.

Tak zůstali jsme pouze na úpatí vysokých hor, jež v dále slunce zlatí. Zapadá právě... Kam jen odeháš?

Vřítí se zase? Kraj už v nos se šatí... Tak smutno kol, že v prsou dech se krátí... Kde slunce je? Proč to nám nevzhází?

je krajan J. Karásek, český věd. Na programu koncertu byly výhradně české skladby a sice: Smetanovy, Dvořákovy, Skroupovy, Urbánkovy, Kmočovy a Karáskovy.

— Česká Chicago bylo při průvodu národů dne 4. července repraesentováno všemi uniformovanými spolky a dvěma allegorickými vozy, ze kterých jeden představoval "Komenského, učitele národů," a druhý "Čechii s českými barvami."

Nehody, neštěstí, a černá kronika česko-americká.

— Krajan Frant. Malý z Chicago pokusil se v Benton Harbor, Mich., kam se odebral s rodinou na letní krátký pobyt, v záchvatu šílenství, přivedeného velikým vředem, pokusil se o sebevraždu. — Nebezpečně se pobodal.

— Clevelandský krajan Václav Flandera, 48letý mláček, z čísla 3285 záp. 48. ul., následkem sklamaní v obchodě skončil sebevraždou. Oběsil se v ložnici, kde jež žena našla mrtvého.

— Třicetiletý krajan J. Mokry, z čísla 5516 Train avenue v Clevelandu, jenž byl zaměstnán jako kočův, byl minulého týdne za bílého dne obrán dvěma Siciliany o \$27. Lupiči pak jej svázali a vstrčily mu do úst roušek, bezes toby zmizeli. Mokry za dlouhou dobu teprve byl nalezen v bezvědomí.

— Z New Kirk, Okla., se oznamuje, že pohřbovaný krajan F. A. Bořinek byl nalezen.

— V Chicago v minulých dnech uhořel 5letý synáček manželů Fezáčových, Gilbert.

— Čičeazský krajan Josef Jaten z č. 1114 záp. 15. ul. byl zatčen emigračním úřadem na obvinění bratra, který tvrdí, že v New Yorku utekl z karantény.

— Syn krajana Ant. Josky, 15 roků starý, v Corona, L. I., byl minulý týden zabit bleskem.

— Právník A. F. Jelínek byl vyloučen z právnického cechu pro zadržení peněz své klientky. Stejný osud očekává taky právníka J. A. Šilhu, se kterým výslech odložen na den 25. června.

— Clevelandský krajan Vojtěch Hudec stýdl se za své rodné jméno a dal se proto "překřtiti" na jméno lepší "Albert Hudson".

OSLAVA PAVLA KRÍŽKOVSKÉHO V PRAZE.

Významná hudební slavnost konala se ve čtvrtek dne 26. května na Zofině. K žádosti Národního dnoty slezské v Praze uspořádal pražský Hlahol o 10. hodině dopolední ve velkém sále zofinského slavnou 100. narozenin velkého Slezana, skladatele Pavla Krížkovského. Slavnost zahájena byla za velké účasti krásným sborem Krížkovského: "Odvedeného prosba," jež přednesl muž. členstvo Hlaholu, načež slavnostně řeč přednesl sborníř Hlaholu, prof. A. Piškáček. Přednášející pověsňně, ní rysy ocenil význam Krížkovského pro českou hudbu. Jest v pravdě zakladatelem české hudby umělce. V Brně, kdež v polovici minulého století bylo středisko

obrodné národní činnosti na Moravě, stýkal se Pavel Krížkovský, kněz řádu augustiánského, s předními českými buditeli Klácelem, Frant. Šušilem a j., již nadešli Krížkovského v duchu národně-českém. Vzpomenul velkého úspěchu Krížkovského v Praze r. 1862, kdy ve dnech svatojánských Hdil sbor 800 zpěváků v novoměstském divadle. Velký jeho sbor "Utonulá" byl tehdy s nadšením přijat tisícihlavým posluchačstvem a Krížkovský stal se v době svého pobytu miláčkem Prahy. Ojdel z Prahy, kdež hostěl byl u Fr. L. Riegara, a nezapomenutelnými dojmy, jež vylíčil ve svých dopisech. Karel Krížkovský (jméno Pavel přijal teprve při vstupu do augustiánského řádu) narodil se dne 9. ledna r. 1810 v Halasovicích ve Slezsku z chudých rodičů českých. Vychován byl německy. Po studiih gymnasijských v Opavě, studoval filosofii v Olomouci studia tato však nedokončil, neboť toužil stále po životě uměleckém. Měl se státi kapelníkem divadla v Krakově, byl však odveden k vojsku na 14 let a jen přičiněním přátel vymánil se z povinnosti vojenské tým, že stal se učitelem. Avšak nesetřval ve stavu učitelském a r. 1843 vstoupil do augustiánského řádu v St. Brně. Vlivem Fr. Šušila, jenž naučil ho cenit národní píseň, stal se Krížkovský národním skladatelem a též národním buditelem. V tomto ozvuži probuzenském v Brně vznikly nejceněnější jeho skladby: Dar za lásku, Utonulá, Prosba odvedeného, Sv. Cyril a Method a j. V dalších svých vývodech zmínil se přednášející o poměru Bedřicha Smetany ke Krížkovskému. Smetana si vysoce vážil Krížkovského, byl však od jeho tvorby nezávislý, jako Krížkovský byl nezávislý na Smetanovi. Oba pracovali samostatně a současně na vytvoření typy české národní hudby. Umění Krížkovského nevyčlelo ovšem do té výše jako umění Smetanova. Přičiny jsou různé, hlavní asi však příčina toho je, že církevní hierarchie bránila volnému rozpjetí jeho činnosti a zakázala mu veřejné vystupování. V posledních letech svého života zabýval se Krížkovský studiem starých českých kancionálů, neboť přišel na myšlenku, že by se hudba chrámovná mohla reformovat v duchu národním. Myšlenku tuto však již neuskutečnil. Roku 1861 poprvé vystoupil Krížkovský na Zofině pražském se svým sborem Utonulá, u příležitosti uvítání českých poslanceů při zahájení sněmu. — Sbor, jež přednesl tehdy pražský Hlahol, nesetkal se však s úspěchem. Rok na to ovšem byl tento neúspěch Krížkovskému mnohokrát v Praze nahrazen. V roce 1862 jmenován byl Krížkovský čestným členem Hlaholu. V roce 1883 byl Krížkovský poprvé raněn mrtví; druhému záchvatu podlehl v Brně r. 1885. Krížkovský je zjev významný pro českou hudbu, v mnohém přímo nedocenitelný. Rodem Slezan, působivším Moravan a významem a trofením velký Čech, jenž podal celému národu základy národní hudby. — Přednášející skončil přáním, aby v duchu Krížkovského padly vše-

cky hrady separatismu, živého cizínou, mezi českou, moravskou i slezskou větvi jednotného českého národa. Po slavnostní přednášce přednesly smíšené sbory Hlaholu Krížkovského skladbu "Dar za lásku", za vedení prof. Piškáčka.

O KOMETÁCH.

(Dokončení.) Světélé pruhy, o nichž jsme dosud jednali, promítají se na slabounký barevný pás obsahující všechny barvy duhové od červené do fialové. Toto souvislé spektrum není u všech komet stejné silně. I při téže kometé se mění dle vzdálenosti od slunce a to nepravděelně, často skokem. Soudí se, že souvislé spektrum pochází od světla slunečního, jež se na prachovitých částicích komety odrazuje. Máme pro to dva různé důvody. Světlo sluneční pozná se podle tenkých tenkých čar — t. zv. Fraunhoferových, jež se kometa slunce přerývají. Tyto čáry fotografoval Huggins ve spektru komety z roku 1881, i 1882. Mázeme však také dokázat, že světlo ono skutečně se odrazilo. To se vysvětluje pomocí stroju ku zkoumání t. zv. polarizace světla. Ukázalo se, že světlo souvislého spektra je částečně polarizováno. Odrazilo se tedy. Co jsme dosud o spektru komet vyložili, platí pro obyčejnou průměrnou kometu. — U velkých komet, zejména když se slunce silně přiblíží, lze však pozorovati ještě další zajímavé zjevny. Ve spektru Wellsovy komety z r. 1882, nalezi tři pozorovatelné jasné žluté čáry sodíkovou. Ze skutečnosti od sodíku pocházejí, dokázali tím, že zůstali rozloženi jeji ve dvě vedle sebe stojící čáry. Zhavé páry sodíkové bylo v hlavě komety velmi mnoho; celá hlava svítila silně žlutým světlem. Páry byly nejvíce, když se kometa blula perihelium. Pozoruhodno jest, že u této komety souvislé spektrum bylo nápadně silně vřší průhům uhlovdíkovým. Spektrum uhlovdíkové slábalo tím více, čím zřetelnější se stávala žlutá čára sodíková. Týž zjev opakoval se na velké zářivé kometé r. 1882. Proto hledali astronomové v laboratoři přičinu záříví a nalezi ji: Vezme se Geisslerova trubice naplněná uhlovdíkem. Před zatavením byl do trubice vložen kousek sodíku. Pokud sodík jen v trubici leží, dává spektrum uhlovdíkové. Když se ale kahanem — skrze sklo trubice rozžhaví, zmizí spektrum uhlovdíkové skoro zcela; zžude jen silně žluté světlo sodíku. Úkaz ten lze prý pozorovati jen, když svícení plynů způsobují elektrické jiskry. Vpravíme-li sodík do plamene, jenž dává uhlovdíkové spektrum, nelze potlačení spektra uhlovdíku sodíkem pozorovati. — V tom viděli někteří důkaz, že svícení uhlovdíku v kometách jest zjevem elektrickým! Možné to je; dojistá pak kometa nebohí. O tom nemůže býti ani řeči. Kde by se bral kyslík?

Velká kometa zářívá z roku 1882, přiblížila se slunci velice blízko, na půl milionu km. Brzo po průchodu perihelium proskočilo ve spektru jejím pět jasných čar.

Byly zelené a žluté; náležejí železiva, ba, vypařila železo, jež bylo v meteorické hlavě komety. Železo to, neb určitěji ona železná pára pak svítila. Podivno jest, že se tehda neukázaly také čáry jiných kovů jako vápník, hořčík a p., jejichž spektrum vzniká snáze než železná. Tyto kovy nejsou v meteorcích nijak vzáeny. Shrňme nyní chemii komet v malý přehled: Na kometách zjišeny byly uhlovdíky, kyslíčk uhelnatý (1), sodík a železo. Meteory v hlavě komety pustí, blížice se ke slunci, plyny, jež svíjí — jak se zdá — při velmi nízké teplotě vlivem sil elektrických. Přiblíží-li se kometa silněji ke slunci, vyskvaří se z meteorů i páry natriové, jež pak zahál celou hlavu, svícíe žlutým světlem. A jen když kometa slunci neobyčejně se přiblíží, promění se i železo z meteorů v páry. Pravdu má onen astronom, jenž řekl: Komety známe dnes důkladněji než planety.

Byly zelené a žluté; náležejí železiva, ba, vypařila železo, jež bylo v meteorické hlavě komety. Železo to, neb určitěji ona železná pára pak svítila. Podivno jest, že se tehda neukázaly také čáry jiných kovů jako vápník, hořčík a p., jejichž spektrum vzniká snáze než železná. Tyto kovy nejsou v meteorcích nijak vzáeny.

VÝHODNÁ PŘÍLEŽITOST PRO PODNIKAVÉ KRAJANY.

Oznamuji, že byla inkorporována česká dobovní společnost pod jménem "Hukill Gulch Mining Co.", jejíž zakladateli jsou známí krajané v Denver, Colo., a sice pp. Chas. Kudrna, F. Franc a V. V. Kouba. Důl, na který tato společnost má "option," je tak zvaný "Centennial" a nalézá se blízko Idaho Springs, Colo., v Clear Creek okresu, kterýž se honosí nejobhatšími žilami zlata a stříbra na celém světě. Okres ten vydal minulého roku za \$90,450,000.00 rudy. Já, nížepsaný, jsem tam byl a důkladně vše prohlédl a vzorky rudy jsem sebral ve všech částech dolu a též na povrchu a výsledek, kterýž mi byl vypracován oznažkou tavnou, ukazuje, že ruda vydá v průměru \$70.00 z tuny a tento výsledek poukazuje zase na to, že jest to velmi bohatá ruda, vezmeme-li v úvahu, čím hlouběji se vrtá, že ruda jest bohatší a že se nalézá stále ve větším a větším množství. Proto všem Čechům rádím, že toto jest velmi dobrý podnik, který bude vypláceti skvělé dividendy v krátkém čase. Žádný nechybí, když si zakoupí několik díleč, kteréž se prodávají po 50c jeden. Toto není žádný humbuk aneb prodávání díleč společností, jež by nevlastnila ani jediný paleček půdy. Odporučeni stran tohoto podniku podá First National Bank v Denver, Colo., a mým prostřednictvím Merchants National Bank zde v Omaze.

ANGLICKE KNIHY.

Máme tu prodi státohojz knihy k učeniu se angličtí řeči: "Praktická škola jazyka anglického" "Začít angličtí" "Čtení sntin anglických" "Sntin škola anglické" "Sntin-škola anglická" "Nový velký anglicko-český slovník díl I. a II." Naje knihy, jezo ctararany vřidie za nejlepš. Čestněti autorova tato kniha, pítie nám dnes a zj Vám, poslane několik strček na vřádnu. Adresa: Česko: anglická škola, 3025 - 32nd St., Cor. Millard Ave., Chicago, Illinois.

Pozor na chyby.

Všech chyb nedovede se nikdy vystříhat, ale některých může každý. V nynějších dnech jest zvláště důležitým vyhnutí se chybám v jídle a pití, protože často stávají se velmi vážnými i osudnými. Jest nutným zachovávatí střídmost ve všem a začítí s léčením hned, jakmile se ukáže sebe menší nepravdělnost v přijímání a zpracování pokrmů. Nejlepším lékem v takových případech jest Trinerovo Léčivé Hořké Vínó, neboť jde hned na kofen choroby. Seslí rychle žaludek a vnitřnost, by mohly konati svou práci; pravidelně a tím odstraní hrozič tóžkou chorobu. Tento lék jest výborným při všech chorobách žaludku a střev, při nervoznosti, vysílení, chudokrevnosti. Během letní doby měl by býti v každé domácnosti. Při nakupování buďte opatrnými, abyste dostali pravé Trinerovo Léčivé Hořké Vínó, protože jen toto hořké vínó jest vřádoem uznáno za lék. V lékárnách. Jos. Triner, 1333 - 1339 So. Asland Ave., Chicago, Illinois.

SNUBNÍ ZLATÉ PRSTENY

a jiné svatební dárky máme ve velkém výběru. Prstény od \$2.00 vzhůru. Na klenoty u nás koupené vkusně vygravírujeme Vaše plná jména zdarma. Správkám hodinek a jiným šperkům věnujeme zvláštní pozornost. A. CECHA, český hodinář a zlatník, 1248 So. 13th St., Omaha, Neb.

Fr. Tomšů,

1459 So. 16. Str., Omaha. prodává ve velkém i malém BÍLOU I ŽITNOU MOKU, OBILÍ, SENO A VŠEHO DRUHU KRMIVO. Dovož zdarma! Tel. Doug. 4872. 471f

Jos. L. Padrnos

právník a veřejný notář. Spolehlivý zástupce u všech soudů.— vřiduje též proti ohni u nejlepší poloznosti. Tel. Douglas 4425. 14-1f 16. a William ulice, Omaha, Neb.

Voznění zastavení HOSTINEC

— vřidní — Frank S. Smerád 16. a William ulice, Omaha, Neb. Vřitelny Metarv léžák, jakoi i pravé importované přezáčk stálo na řepu.— Korboloza vřina a nejlepší libovany prodává i ve velkém. — Chatař zákupek stálo při ruce.

NEMODLARME!

II—Jame my zde v Americe přece jenom malicherní, samohlbi a ješitní. Vřechny tyto jmenované vlastnosti vlekou se životem našim jako červení níř, po které činnost nejen jednotlivce, ale i celé masy může bezpečně sledovati od začátku až do konce. A všude, za každým krokem, slovom, setkává se se slabostí, které do přírodného světla staví nejvonnější toho, jehož se bezprostředně týká, ale vřube vřejně poměry naše. Máme na zřeteli vystupování jednotlivce na veřejnosti a poznávání této jeho činnosti buď jednotlivcem nebo veřejností, do které zahrnujeme česko-americké činnosti. Jeme na nepravém místě a v nepravou dobu pro malichernost, nepřipití činností, by ořláhat naše, třeba byla míněna ve vřezbě nejvřivnější a v úmyslu jen dobrém, učinila nás komickými a snaky naše zavedla na opačný konec směřeného cíle.

Čtižádost je zdravou a rozumnou zbraní pro všechny, kdož ji na patřičném místě a v pravou dobu dovedou použiti. Je každému jednotlivci skoro nezbytnou nutnou. Nebezpečnou zbraní stává se však tam, kde ruka, držící oprátě její, na obou stranách nedovede rozmyslem udržeti rovnováhu. Nevyrazí-li v čas a na pravém místě na cestu, která je velice úzkou, a nedokáže-li jeti rovně a přímo, pak jeden jediný krok stačí a člověk utne se tam, kde páruše jistě býti nechtěl, z vřejně a vřejně plánu v konci směřeného a nřkého.

Aby se tak nestalo, dlužno každému čtižádostivému pracovníku vřdy a vřude jenom k tomu příkřítí, by jeho práce byla skutečně jenom vřánu a jenom pozitivou. Takovou musí býti tím spíše, týká-li se veřejnosti, pokud tato pak má plně nárok na poznání její. Týká-li se jenom vřitřního zájmu jednotlivce, veřejnost nemá se čtítí s tím, pokudvřdí jí prostě do toho nic není. Je-li tedy práce veřejnosti pracovníka takovou, jakou býti má, tředně má čtu, vřánu a

populárity a uznáním sama. Nevřánu práce však ani svým vřudem; malicherností, samohlbiostí a ješitností domyšlivého "já" čtu a vřánu někdy si nevynutí, pokudvřdí bude stále pod kontrolou lidí zdravých a pozitivně názorů a úsudků, které ji proniknou a avřdí ji v celé nahotě ubohé směřenosti. A tu právě jeme u bdu, kterýž chtějí jeme vřánu za pořti.

Ohledneme-li se kolem sebe a pozorujeme-li česko-americký život v úmyslu poznatiti jej pozitivně a nestranně pouze na základě konané nebo již vykonané práce, sezdáme, že máme dosti pracovníků, kteří v národním, spolkovém a jinak veřejném životě našem pracují dle svých sil a schopností. Každý zasměl si za svůj práci uznání a ocenění. Naš povinností pak jest jednoum každému pracovníku kredit jeho dáti. Při tom dostatečným množství pracovníků u kterých jeme poukázati, čtujeme však přece jenom malice, že si těch je v ponděří k početnosti naší a práci, jež by se vykonalí mohla a měla, přece jenom málo, velice málo. Prato tím spíše měli bychom si jich vřítí a

řádným oceněním činnosti jejich dořávní jim čtu a vřapruhu bu práci a činnosti dáti. Neřidme to však způsobem, jakým dosud to činíme. Nepřepneje a nepřeháněje. Ne v tomto ohledu někdy a někde nejvme svou slabost a svou malichernost. Mějme s prací svých činností, jsou-li pracovní vřátoem vřátnými, radostí, sledujme je se zájmem, jříme smřry, uznáme-li to za vřhodné pro život svůj společný, kterýž oni nám ukazují, buřme jim vřidění za to, ale nikdy neobřabujeme. Neřidme to již u vřidní, že ani oni sami si to nepřijí a že něu podobného nikdy nebylo zříděnu a konečnou metou jeř činnosti. Mělo epřidě nadělení a fráci, má sta hořezení a vřupitněho poznování, kterýž oříděnu dokazují nejvme svoje čtu, ale čtu i sloupek svých činností, oříděnu dokazují svoje smřry a své čtu a pak je rychle zas uzavřme, bychom si byli jisti, že vře dobré, krásné, světélé a radostné jsou. Co jeme do nich přijáti, buřd tak nevyprchá. A tam potom strážujme vřánu vřechou tu sledkou vřánu a sledkou vřánu pro další život vřitřní upřímností a násled-

váním. To-li budeme konati, pak jeme jisti, že pracovníky naše bude do daleko více čtítí, než kdyby viděli, že je na jedné straně vřánuše do nebes a na druhé hned zase pravým opakem vlastního řídota šlapeme do prachu. Buřme k svým pracovníkům upřímní, pozitivní a spravedliví. Co jim patří, dejme jim. Dejme jim to však svým vřím přeověřením, vř svou duší a vř svou pozitivostí. Neřídějme na jednu straně moderně, kde sami na druhé střídáme jednoduše. Hřídějme vřde jenom tam, kde to velké skutečné je a jřtě pak divíme se na to velké a jřkoumi rezervou. Neřídějme jřto, ani když vřidme, že základem vřánu skutečné veliké má býti pravidelně veliká úctovnost, které k hořezení vřvá nepřipitěm uspořřivěním.

řech mlčením. Kdybychom na tyto pak i chtěli poukázati, jak na ně poukázeme, když chválou a mořnými všemi superlativy vyplývají jeme se již u lidí dřívějších?

Na jedné straně modly stavíme, kuročně stavíme, a na druhé práci a panátku lidí významnějších a opravdu velikých bořáme a ve prach šlapeme. Doba však, kdy historie sama jednou přine a pozitivně na to ukáže, přijde. My sami ku jřani anuřli česko-americkýh dějin nestádně. Čtíme se příliš nepovolanými a necarými. Po nás však přijde povolání a zřadění. A nepokřibujeme ani dost málo, že hořezitně poukázati na to nepřipitěm modlarství naše, kterýž jeme vynikeli jřně, bychom se sami pak jřim povzrořnějme, pokudvřdí sami jeme se povzrořněti nedovedli a nemohli, čtiti povzrořněnu taky, škditi jeme tím však nejen málo, ale i jřně. Neřidějme však jřtě jako u sebe modlíme jeme sebou, plně samohlbiostí a duřivostí, kterýžkřito vlastností skutečný čtím až u řádni anebho Vřdy i nejkrásnějšího ochání nikdy nemese na svých čitřích.